

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว  
ที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

Factors Related to Safety Management of Tourists Visiting Damnoen Saduak  
Floating Market in Ratchaburi Province

นงลักษณ์ ลักนทินากอร์<sup>1</sup>, สุรัฐ บุญทรง<sup>2</sup> และอุทัย แก้วกลม<sup>3\*</sup>

Nongluk Lukanatinakorn<sup>1</sup>, Surat Boonthrong<sup>2</sup> and Uthai Krawglom<sup>3\*</sup>

<sup>1,3</sup>คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

<sup>2</sup>วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

<sup>1,3</sup>Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

<sup>2</sup>Poh-Chang Academy of Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

\*Corresponding author, email: Uthai.kra@rmutr.ac.th

Received: 18 Oct 2023, Revised: 19 Jun 2024, Accepted: 22 Jun 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว จำนวน 400 ราย นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านศักยภาพบุคลากรมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยมากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการประสานงานและความร่วมมือ ปัจจัยด้านระบบความปลอดภัยและสุขอนามัย และปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษตามลำดับ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**คำสำคัญ:** การจัดการความปลอดภัยนักท่องเที่ยว, ตลาดน้ำดำเนินสะดวก, การท่องเที่ยวท้องถิ่น

### Abstract

This research aims to study the factors related to the management of tourist safety at the Damnoen Saduak Floating Market in Ratchaburi Province. A questionnaire was used as a tool to collect data from a sample group of 400 tourists. The data were analyzed using descriptive statistics and inferential statistic, Pearson's correlation coefficient. The results indicated that the factor of personnel capability had the strongest correlation with safety management. This was followed by factors of coordination and cooperation, safety and hygiene systems, and law enforcement and penalties, respectively. These factors were found to have a statistically significant relationship with the safety management of tourists visiting the Damnoen Saduak Floating Market in Ratchaburi Province at the 0.05 level.

**Keywords:** Tourist Safety Management, Damnoen Saduak Floating Market, Local Tourism

### บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญและมีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย สภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum หรือ WEF) ได้พัฒนาดัชนีการพัฒนาด้านการเดินทางท่องเที่ยว (Travel & Tourism Development Index 2021 – TTDI) ขึ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2565) เพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดเกณฑ์มาตรฐานขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเดินทางท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ อาทิ ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวเดินทาง (สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ, ความมั่นคงและความปลอดภัย, สุขภาพและอนามัย, ทรัพยากรมนุษย์และตลาดแรงงาน และความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ) โครงการสร้างพื้นฐาน (ด้านการคมนาคม และด้านบริการท่องเที่ยว) ในปี 2564 ประเทศไทยมีระดับคะแนนการพัฒนาด้านการเดินทางท่องเที่ยวเท่ากับ 4.3 คะแนน อยู่ลำดับที่ 36 จากจำนวนประเทศทั้งหมด 117 ประเทศทั่วโลก ลดลงจากเดิม 1 ลำดับเมื่อเทียบกับปี 2563 และมีปัจจัยที่สำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนา คือ ปัจจัยด้านความมั่นคงและความปลอดภัย มีค่าเท่ากับ 4.8 คะแนน อยู่ลำดับที่ 92 จากจำนวนประเทศทั้งหมด 117 ประเทศทั่วโลก (World Economic Forum, 2022)

สถานการณ์การท่องเที่ยวในปี 2565 ของประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย จำนวน 11.15 ล้านคน สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 589,833 ล้านบาท และมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ (นับตามความถี่ที่เดินทางท่องเที่ยว) จำนวน 151.54 ล้านคน สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ

641,554 ล้านบาท (กองกลยุทธ์การตลาด, 2566) ซึ่งจากการที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และผลกระทบจากสถานการณ์โควิด 19 นักท่องเที่ยวจำนวนมากได้ให้ความสำคัญกับมาตรฐานด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2565)

จากการกำหนดวิสัยทัศน์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2579 (วิสัยทัศน์ 20 ปี) ที่ให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลกที่เติบโตอย่างมีดุลยภาพบนพื้นฐานความเป็นไทย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและกระจายรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2559) มีจุดมุ่งหมายในการวางรากฐานและแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและอาจมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ของประเทศต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว (กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว, 2562) อาทิ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ทัชชกร แสงทองดี, 2561; ศิริภา จิตผ่อง, 2561; Ninh, 2018; Zou & Meng, 2020; Permpoonwivat & Krawglom, 2022) ความปลอดภัยทางน้ำและทางถนน ความปลอดภัยทางสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยจากการถูกลักพาตัวหรือจี้ตัว (ทัชชกร แสงทองดี, 2561; เอกชัย ชำนินา, 2563; Zou & Meng, 2020) ความปลอดภัยด้านสุขอนามัย ปัญหาการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว (เอกสาร, ช่องทางการติดต่อสื่อสาร, ประสานงานและความร่วมมือ) (ทัชชกร แสงทองดี, 2561; ศิริภา จิตผ่อง, 2561; เอกชัย ชำนินา, 2563) เป็นต้น

ตลาดน้ำดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ถือเป็นตลาดน้ำ (Thailand Floating Markets) แห่งแรก มีความเก่าแก่และมีชื่อเสียงมากที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย (เทศบาลตำบลดำเนินสะดวก, 2564) ด้วยเอกลักษณ์ของบรรยากาศตลาดน้ำที่ยังคงมีพ่อค้าแม่ขายพายเรือขายของรวมถึงอาคารไม้โบราณภายในตลาดที่ให้ความรู้สึกเหมือนย้อนวันวานไปในอดีตเมื่อร้อยกว่าปีก่อน อีกทั้งยังมีบริการล่องเรือเที่ยวชมบรรยากาศภายในคลองดำเนินสะดวกเป็นกิจกรรมยอดนิยมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2566) ด้วยเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่จำนวนมากจนเกินความสามารถในการรองรับได้ อาจทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา อาทิ ปัญหาการประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยว อัตราค่าบริการที่ไม่มีมาตรฐาน การเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบการ และความปลอดภัยในการท่องเที่ยว (อมรินทร์ เทเลวิชั่น, 2566)

จากข้อมูลในข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี เพื่อหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

และเสนอแนะแนวทางการดำเนินการจัดการด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยวที่จะช่วยให้นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ได้แนวทางและมาตรฐานด้านความปลอดภัยเพื่อรองรับการเจริญเติบโตด้านการท่องเที่ยวในอนาคต อีกทั้งยังสอดคล้องกับหน่วยงานภาครัฐที่ได้ส่งเสริมให้ตลาดน้ำดำเนินสะดวกเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว (Safety Zone) พัฒนาและยกระดับพื้นที่ท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัย ถูกสุขอนามัย และเป็นธรรมชาติ เพื่อสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว (กรมการท่องเที่ยว, 2564)

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

### การทบทวนวรรณกรรม

#### แนวคิดพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำหรือการรับรู้และสามารถแสดงออกของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (วชิราภรณ์ โลหะชาละ, 2558; ศิริภา จิตผ่อง, 2561) รวมถึงกระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการแสดงในการท่องเที่ยว (Engel, et al., 1990)

ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว หมายถึง การปราศหรือการลดทอนจากสภาวะความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวที่อาจจะเกิดขึ้นทั้งก่อนการเดินทาง ระหว่างและหลังการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่อาจจะส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน (สำนักมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว, 2558; Permpoonwivat & Krawglom, 2022) รวมถึงความเสี่ยงจากความไม่ปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยวที่ไม่มีความคุ้นเคย (ทัชชกร แสงทองดี, 2561; ศิริภา จิตผ่อง, 2561)

การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่เกิดจากการได้รับสิ่งเร้าจากภายนอก ผ่านกระบวนการทางความคิดในการพิจารณา และแสดงออกทางพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ แรงจูงใจ สภาพแวดล้อมและอารมณ์ (Schiffman & Kanuk, 1994)

ดังนั้น พฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัย หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกผ่านการรับรู้ในที่ให้บริการในการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและปราศจากสภาวะความเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยว โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัย (ทัชชกร แสงทองดี, 2561; ศิริภา จิตผ่อง, 2561; Ninh, 2018; เอกชัย ชำนินา, 2563; Zou & Meng, 2020; Permpoonwivat & Krawglom, 2022) ดังนี้

### 1. ด้านการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษ

การบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษแก่ผู้ที่กระทำความผิดอย่างจริงจัง เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายกับการท่องเที่ยวจะช่วยลดความรุนแรงของปัญหา โดยหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวควรประสานกันในการบังคับมาตรการการป้องกันอาชญากรรม เพื่อแก้ไขปัญหาการหลอกลวง/ต้มตุ๋น ปัญหาการจลาจลหรือการก่อการร้าย ปัญหาการเอารัดเอาเปรียบ เป็นต้น เพื่อลดหรือคลายกังวลความกลัวของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออาชญากรรม เนื่องจากพวกเขามีความอ่อนไหวต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าประชาชนท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีอัตรา การเกิดอาชญากรรมสูง

### 2. ด้านการประสานงานและความร่วมมือ

การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อาทิ การติดต่อหน่วยงานผู้ประกอบการในพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น การติดต่อประสานงานหน่วยงานกลาง ช่องทางการติดต่อประสานงานที่มีความสะดวกรวดเร็ว และการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานในการจัดเก็บข้อมูล การอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

### 3. ด้านระบบความปลอดภัยและสุขอนามัย

ระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีเครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อป้องกันและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ได้แก่ กล้องวงจรปิด เครื่องแปลภาษา การติดตั้งไฟในสถานที่ท่องเที่ยว อุปกรณ์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเบื้องต้น อาสาสมัครที่คอยให้การดูแลขณะท่องเที่ยว จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ท่องเที่ยวทั่วโลกและช่องทางการรับแจ้งเหตุ ส่งเสริมสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปรับปรุงห้องน้ำสาธารณะ ความเพียงพอของจุดบริการห้องน้ำ การจัดการขยะและระบบบำบัดน้ำเสียในแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

### 4. ด้านศักยภาพบุคลากร

การให้บริการของบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานท้องถิ่น โดยบุคลากรมีความรู้ ความสามารถ มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เข้าใจในการให้บริการ สามารถให้ความข้อมูล แนะนำ ตอบข้อสงสัย เพื่อให้สามารถช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ประสบเหตุได้ดียิ่งขึ้น

### 5. ด้านการพัฒนาฝีมือและสิ่งสนับสนุน

การพัฒนาฝีมือและสิ่งสนับสนุนสำหรับนักท่องเที่ยว โดยการประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทย มีข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างชาติและชาวไทยแก่นักท่องเที่ยวทราบก่อนหรืออย่างน้อยที่สุดเมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาถึงผ่านระบบสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านระบบออนไลน์และออฟไลน์ พร้อมสร้างสิ่งสนับสนุนเพื่อช่วย

ในการท่องเที่ยว อาทิ ป้ายบ่งชี้ข้อมูล เอกสาร และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุน อำนวยความสะดวก และความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

#### 6. ด้านคุณภาพของระบบคมนาคมขนส่ง

คุณภาพของระบบคมนาคมขนส่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความปลอดภัยจากอุบัติเหตุและคุณภาพการให้บริการระบบคมนาคมขนส่งทางบกและทางน้ำ อาทิ มีระบบการจราจรที่ดี การจัดหาเส้นทางที่มีความหลากหลาย การจัดทำป้ายจราจรและป้ายบอกเส้นทางที่ชัดเจน การช่วยเหลือของตำรวจและการรณรงค์ให้เคารพกฎจราจร สภาพรถ เรือหรือยานพาหนะอยู่ในสภาพดีพร้อมบริการ จัดบริการรถหรือเรือโดยสารสาธารณะให้ครอบคลุมจุดที่ท่องเที่ยวสำคัญและกำหนดราคาค่าโดยสารให้เป็นมาตรฐานและเป็นธรรม และจัดทำแผนที่หรือคู่มือในการเดินทางโดยสารสาธารณะสำหรับนักท่องเที่ยว

### สมมติฐานการวิจัย

พฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

### วิธีดำเนินการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่อการศึกษาลี้ภัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ดังต่อไปนี้

#### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยในพื้นที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ ผู้วิจัยใช้วิธีในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำตามตารางของ Krejcie & Morgan เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยในพื้นที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี จำนวน 384 คน (Krejcie & Morgan, 1970) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ในการเก็บข้อมูล

#### 2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ทั้งชนิดปลายเปิดและปลายปิด สร้างขึ้นโดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 การจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

ซึ่งส่วนที่ 2-3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) (Likert, 1961) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับการรับรู้ที่น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ระดับการรับรู้ที่น้อย มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับการรับรู้ปานกลาง มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับการรับรู้มาก มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับการรับรู้มากที่สุด มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

โดยมีเกณฑ์ความหมายค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2563) ดังนี้

ระดับคะแนน 1.00-1.80 อยู่ในระดับการรับรู้ที่น้อยที่สุด

ระดับคะแนน 1.81-2.60 อยู่ในระดับการรับรู้ที่น้อย

ระดับคะแนน 2.61-3.40 อยู่ในระดับการรับรู้ปานกลาง

ระดับคะแนน 3.41-4.20 อยู่ในระดับการรับรู้มาก

ระดับคะแนน 4.21-5.00 อยู่ในระดับการรับรู้มากที่สุด

และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ ปัญหาที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ โดยผ่านผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบ และนำมาวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ในแต่ละด้านและได้ค่าแอลฟาที่มีค่ามากกว่า 0.75 และมีความน่าเชื่อถือรวมเท่ากับ 0.848 ซึ่งถือว่ามีความน่าเชื่อถือ (Nunnally, 1978) และดำเนินการแก้ไขแบบสอบถาม พร้อมนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่จะศึกษา จำนวน 30 คน

### 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ คือ ข้อมูลที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความคิดเห็นระดับการรับรู้ต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว พื้นที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

ข้อมูลทุติยภูมิ คือ ข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ ตำรา และบทความที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนการค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

#### 4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

หลังจากการตรวจสอบคุณภาพและความถูกต้องของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวม และใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ประกอบไปด้วย ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

โดยการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมความรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

$H_0$ : พฤติกรรมความรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไม่ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

$H_1$ : พฤติกรรมความรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

และใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient,  $r$ ) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีเกณฑ์ระดับความสัมพันธ์ (Hinkle, 1998) ดังนี้

ระดับความสัมพันธ์ที่ 0.00-0.30 มีความสัมพันธ์ต่ำมาก

ระดับความสัมพันธ์ที่ 0.31-0.50 มีความสัมพันธ์ต่ำ

ระดับความสัมพันธ์ที่ 0.51-0.70 มีความสัมพันธ์ปานกลาง

ระดับความสัมพันธ์ที่ 0.71-0.90 มีความสัมพันธ์สูง

ระดับความสัมพันธ์ที่ 0.91-1.00 มีความสัมพันธ์สูงมาก

#### ผลการวิจัย

จากการลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง สามารถนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัยได้ดังนี้

##### 1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมความรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 77.25 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 40.50 ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 34.75 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 -30,000 บาท ร้อยละ 29.00

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

| พฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัย<br>ในการท่องเที่ยว | ผลการวิเคราะห์ |      |                |
|-----------------------------------------------------|----------------|------|----------------|
|                                                     | ค่าเฉลี่ย      | S.D. | ระดับการรับรู้ |
| 1. ด้านการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษ                 | 3.53           | 1.07 | มาก            |
| 2. ด้านการประสานงานและความร่วมมือ                   | 3.84           | 0.80 | มาก            |
| 3. ด้านระบบความปลอดภัยและสุขอนามัย                  | 3.65           | 0.92 | มาก            |
| 4. ด้านศักยภาพบุคลากร                               | 3.26           | 1.25 | ปานกลาง        |
| 5. ด้านคุณภาพของระบบคมนาคมขนส่ง                     | 3.57           | 1.02 | มาก            |
| 6. ด้านการพัฒนาฝีมือและสิ่งสนับสนุน                 | 3.99           | 0.76 | มาก            |
| รวม                                                 | 3.64           | 0.87 | มาก            |

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.64, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาฝีมือและสิ่งสนับสนุนข้อมูลอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.99, S.D. = 0.76) รองลงมา คือ ด้านการประสานงานและความร่วมมือ อยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.84, S.D. = 0.80), ด้านระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.65, S.D. = 0.92), ด้านคุณภาพของระบบคมนาคมขนส่งอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.57, S.D. = 1.02), ด้านการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.53, S.D. = 1.07) และด้านศักยภาพบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}$  = 3.26, S.D. = 1.25) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

| การจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว       | ผลการวิเคราะห์ |      |                |
|-------------------------------------------|----------------|------|----------------|
|                                           | ค่าเฉลี่ย      | S.D. | ระดับการจัดการ |
| ด้านการจัดการคุณภาพของระบบคมนาคมขนส่ง     | 3.90           | 0.92 | มาก            |
| ด้านการจัดการกลไกและช่องทางการรับแจ้งเหตุ | 3.67           | 1.01 | มาก            |
| ด้านการจัดการระบบการทำงานของภาครัฐ        | 3.89           | 0.86 | มาก            |
| รวม                                       | 3.82           | 0.93 | มาก            |

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.82 S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการคุณภาพของระบบคมนาคมขนส่งอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.90 S.D. = 0.92) รองลงมา

ด้านการจัดการระบบการทำงานของภาครัฐ ( $\bar{X} = 3.89$  S.D. = 0.86) และด้านการจัดการกลไกและช่องทางการรับแจ้งเหตุ ( $\bar{X} = 3.67$  S.D. = 1.01) ตามลำดับ

## 2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

| พฤติกรรมรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว | การจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว |                 |                   |
|----------------------------------------------|--------------------------------------|-----------------|-------------------|
|                                              | Pearson Correlation (r)              | Sig. (2-tailed) | ระดับความสัมพันธ์ |
| 1. ด้านการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษ          | 0.369                                | 0.000**         | ต่ำ               |
| 2. ด้านการประสานงานและความร่วมมือ            | 0.540                                | 0.000**         | ปานกลาง           |
| 3. ด้านระบบความปลอดภัยและสุขอนามัย           | 0.444                                | 0.000**         | ต่ำ               |
| 4. ด้านศักยภาพบุคลากร                        | 0.775                                | 0.000**         | สูง               |
| 5. ด้านคุณภาพของระบบคมนาคมขนส่ง              | 0.256                                | 0.034*          | ต่ำมาก            |
| 6. ด้านการพัฒนาฝีมือและสิ่งสนับสนุน          | 0.287                                | 0.021*          | ต่ำมาก            |
| รวม                                          | 0.481                                | 0.000**         | ต่ำ               |

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

\*\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยพฤติกรรมรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยรวมที่ระดับความสัมพันธ์ต่ำ ( $r = 0.481$ ,  $Sig = 0.000$ ) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านศักยภาพบุคลากรมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ระดับความสัมพันธ์สูง ( $r = 0.775$ ,  $Sig = 0.000$ ) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการประสานงานและความร่วมมือมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ระดับความสัมพันธ์ปานกลาง ( $r = 0.540$ ,  $Sig = 0.000$ ) ปัจจัยด้านระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ระดับความสัมพันธ์ต่ำ ( $r = 0.444$ ,  $Sig = 0.000$ ) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ระดับความสัมพันธ์ต่ำ ( $r = 0.369$ ,  $Sig = 0.000$ ) ปัจจัยด้านการพัฒนาฝีมือและสิ่งสนับสนุนมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ระดับความสัมพันธ์ต่ำมาก ( $r = 0.287$ ,  $Sig = 0.021$ ) และปัจจัยด้านคุณภาพของระบบคมนาคมขนส่งมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ระดับความสัมพันธ์ต่ำมาก ( $r = 0.256$ ,  $Sig = 0.034$ ) และตามลำดับ ซึ่งจากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวและการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ

สมมติฐานหลัก ( $H_0$ ) และยอมรับสมมติฐานรอง ( $H_1$ ) ดังนั้น ปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

### สรุปผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษ ด้านการประสานงานและความร่วมมือ ด้านระบบความปลอดภัยและสุขอนามัย ด้านศักยภาพบุคลากร ด้านคุณภาพของระบบคมนาคมขนส่ง และด้านการพัฒนาคู่มือและสิ่งสนับสนุน โดยพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001 – 30,000 บาท มีพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.64, S.D. = 0.87) ซึ่งปัจจัยด้านศักยภาพบุคลากรมีค่าระดับคะแนนพฤติกรรมการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}$  = 3.26, S.D. = 1.25) จัดได้ว่ามีค่าระดับคะแนนที่น้อยที่สุดจากปัจจัย 6 ด้าน

เมื่อนำผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation coefficient) พบว่า ปัจจัยพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวโดยรวมที่ระดับความสัมพันธ์ต่ำ ( $r$  = 0.481, Sig = 0.000) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านศักยภาพบุคลากรมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ระดับความสัมพันธ์สูง ( $r$  = 0.775, Sig = 0.000) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยว และปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวต่างให้ความสำคัญกับด้านศักยภาพบุคลากร ที่จะส่งผลต่อการสร้างและส่งเสริมพฤติกรรมการรับรู้ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

### อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยการเก็บแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของ

นักท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 3.64, S.D. = 0.87) และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านการบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษ ด้านการประสานงานและความร่วมมือ ด้านระบบความปลอดภัยและสุขอนามัย ด้านศักยภาพบุคลากร ด้านคุณภาพของระบบคมนาคมขนส่ง และด้านการพัฒนาฝีมือและสิ่งสนับสนุน พบว่า ความสัมพันธ์ของการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ด้านความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ในภาพรวมมีระดับความสัมพันธ์ต่ำ ( $r$  = 0.481, Sig = 0.000) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยด้านระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ระดับความสัมพันธ์ต่ำ ( $r$  = 0.444, Sig = 0.000)

ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้างต้นมีความสอดคล้องกับ ศิริภา จิตผ่อง (2561) ที่ได้ศึกษาสภาพปัญหาความปลอดภัยระหว่างการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการใช้บริการการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่า ความปลอดภัยด้านสาธารณสุขมีผลต่อการใช้บริการการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และปัจจัยด้านศักยภาพบุคลากรมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ระดับความสัมพันธ์สูง ( $r$  = 0.775, Sig = 0.000) ซึ่งมีความสอดคล้องกับพัชกร แสงทองดี (2561) ได้ศึกษารูปแบบความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า แนวทางการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวควรมีแนวทางที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม, ด้านอุบัติเหตุ, ด้านด้านจลาจล/การก่อการร้าย ซึ่งต้องอาศัยศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน อาทิตำรวจภูธร ตำรวจท่องเที่ยว อาสาสมัคร และผู้ประกอบการ เพื่อช่วยในการเฝ้าระวัง ดูแล ให้บริการนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวหากประสบปัญหา

### ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยนี้สามารถให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรส่งเสริมการจัดทำคู่มือข้อมูลหรือสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว แผนที่นำทางในแต่ละจุด ความรู้ด้านความปลอดภัย โปรแกรมขึ้นและกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านสื่อในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อกระตุ้นการรับรู้ สร้างความน่าสนใจและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวและบุคคลทั่วไป ตลอดจนสร้างสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ ที่สามารถเข้าถึงได้สะดวกรวดเร็ว
2. ควรส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ สำหรับการเตรียมความพร้อมในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้มีความรู้สึกรับรู้ ลดความกังวล และรับรู้ความปลอดภัยจากการท่องเที่ยว โดยสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ต่อการพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ

3. ควรพัฒนาศักยภาพบุคลากรและระบบความปลอดภัยในการท่องเที่ยวให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งศักยภาพของบุคลากรที่ให้บริการ ควรมีความรู้ มีทักษะที่จำเป็นต่อการจัดการความปลอดภัยในการท่องเที่ยว เพื่อเตรียมความพร้อมและเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับกับสถานการณ์ที่อาจจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวในอนาคตได้

### กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ให้ข้อมูล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี และขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ได้สนับสนุนงบประมาณการวิจัย ทำให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

### เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. (2564). ข่าวผู้บริหาร. <https://www.dot.go.th/news/manager/detail/5216>
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). รายงานวิสัยทัศน์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2579. สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- กองกลยุทธ์ทางการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2566). สถานการณ์การท่องเที่ยวตลาดต่างประเทศปี 2565. <https://tatreviewmagazine.com/article/situation2022-inter/>
- กองกลยุทธ์ทางการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2566). สถานการณ์การท่องเที่ยวตลาดในประเทศปี 2565. <https://tatreviewmagazine.com/article/situation2022-domestic/>
- กองมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). คู่มือมาตรการความปลอดภัยทางการท่องเที่ยว. [https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/tourist/download/article/article\\_20171128144640.pdf](https://secretary.mots.go.th/ewtadmin/ewt/tourist/download/article/article_20171128144640.pdf)
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2565). อุตสาหกรรมท่องเที่ยว สร้างใหม่ให้แข็งแรง สรุปสาระสำคัญ WEF Travel & Tourism Development Index 2021. <https://tatreviewmagazine.com/article/wef-ttdi-2021/>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2566). ตลาดน้ำดำเนินสะดวก. <https://thai.tourismthailand.org/Attraction/ตลาดน้ำดำเนินสะดวก>
- ทัชชกร แสงทองดี. (2561). รูปแบบความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิชาการอาชีวศึกษาและนิติวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ, 4(2), 2-38.
- เทศบาลตำบลดำเนินสะดวก. (2564). แผนพัฒนาท้องถิ่น (ปี 2566-2570). สำนักงานปลัดเทศบาลตำบลดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี

- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2563). *การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS* (พิมพ์ครั้งที่ 18). บิซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- วชิราภรณ์ โลหะชาละ. (2558). *พฤติกรรมนักท่องเที่ยว*. พี.เอ็น.เค & สกายพรีนติ้งส์จำกัด.
- ศิริภา จิตผ่อง. (2561). *สภาพปัญหาความปลอดภัยระหว่างการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการใช้บริการการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนิทเดช จินตนา และอารีวรรณ หัสติน. (2563). ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครในมุมมองของนักท่องเที่ยวต่างชาติ. *วารสารศิลปศาสตร์ มทร.ธัญบุรี*, 1(2), 33-43.
- สำนักมาตรฐานและกำกับความปลอดภัยนักท่องเที่ยว. (2558). *แผนยุทธศาสตร์การสร้างความปลอดภัย ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ*. สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก
- อมรินทร์ เทเลวิชั่น. (2566). *จ่อรีบบบบท่องเที่ยว "ตลาดน้ำดำเนินสะดวก" ปรับค่าบริการให้มีมาตรฐานชัดเจน*. <https://www.amarintv.com/news/detail/166114>
- เอกชัย ชำนินา. (2563). การจัดการความปลอดภัยการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 7(8), 174-189.
- Engel, J.F., Blackwell, R.D. & Miniard, P.W. (1990). *Consumer behavior* (6<sup>th</sup> ed.). Dryden Press.
- Hinkle, D.E. (1998.) *Applied statistics for the behavioral sciences*. Houghton Mifflin.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 – 610.
- Ninh, K.D. (2018). Guideline of crime security management for tourists: Case study Metropolitan Police Commission Hanoi, Vietnam. *Journal of Interdisciplinary Research: Graduate Studies*, 7(2), 25-34.
- Nunnally, J.C. (1978). *Psychometric theory* (2nd ed.). McGraw-Hill.
- Permpoonwivat, C.K. & Krawglom, U. (2022). Willingness to pay for road safety improvement of foreign visitors in Thailand. *Journal of Contemporary Social Sciences and Humanities*, 9(2), 8-16.
- Schiffman, L.G. & Kanuk, L.L. (1994). *Consumer behavior*. Prentice – Hall.
- World Economic Forum. (2022). *Travel & tourism development index 2021: Rebuilding for a sustainable and resilient future* (Report). <https://www.weforum.org/publications/travel-and-tourism-development-index-2021/>

Zou, Y. & Meng, F. (2020). Chinese tourists' sense of safety: Perceptions of expected and experienced destination safety. *Current Issues in Tourism*, 23(15), 1886-1899.